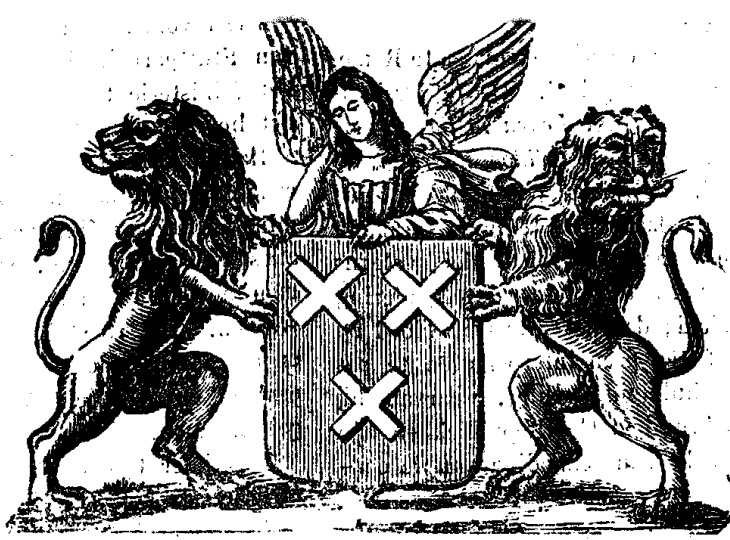

DONDERDAG

14 JUNIJ.

P U B L I C A T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BRED A, gelet op Z. M. besluit van 1 Augustus 1831, N°. 72, waarbij is bepaald dat de Dankdag of Godsdienstige viering der Overwinning van Waterloo, voortaan altijd op den ~~derden~~ Zondag der maand Junij zal plaats hebben, en willende de plechtige viering van dien dag, alsnu invallende op Zondag den 17den Junij aanstaande, helpen bevorderen en verzekeren.

Herinneren bij deze allen en een iegelijk, aan de bepalingen der wet van den 1 Maart 1815 (Staatsblad N°. 21), omtrent de viering der Zondagen, tevens ten einde op de daarbij vermelde strafbepalingen te attenderen.

BRED A, den 14. Junij 1849.

DE ROY, vt.

Ter ordonnantie van dezelveu,

De Secretaris der Stad,

L. D. G. TEYCHINÉ.

F R A N K R I J K.

PARIJS, den 10den Junij.

Frankrijk heeft een gevoelig verlies geleden; de maarschalk Bugeaud is heden ochtend bezweken. Onlangs door de heerschende ziekte aangetast, was hij reeds aan de betere hand, doch is ingestort, en zijn toestand sedert eergisteren steeds verergerd. De groote diensten, welke hij aan zijn vaderland als krijgsman, vooral in de Algerijnsche oorlogen, bewezen heeft, en de omstandigheden, waaronder hij overlijdt, veroorzaken, dat zijn verlies een' bijzonder diepen indruk maakt. Niet alleen, dat men zijn raad en misschien ook daad noodig had bij de verwickelingen in Italië, maar binnen 'slands was hij een der krachtige steunpunten voor de zaak der orde en der eeuwige beginselen, waarop elke geregelde maatschappij behoort te rusten. In den laatsten tijd had hij ook met vrucht de pen gebezigd, om die beginselen te verdedigen. Onder zijne krijgsbedrijven behoeft men slechts den slag van de Isly tegen de Maroccanen te herinneren, om hem als den grooten krijgsoverste in het licht te stellen.

De maarschalk was den 15den October 1784 te Limoges geboren, zijne moeder was uit een der aanzienlijkste Iersche geslachten. In 1804 trad hij als vrijwilliger in dienst bij de grenadiers der garde, en in 1805 ging hij bij het groote leger over; hij Austerlitz, werd hij korporaal; hij maakte de veldtogten in Pruisen en Polen mede, werd hij Paltusk zwaar gekwetst, bevond zich in 1814 in Spanje, alwaar hij tot kapitein bevorderd werd. In 1815 kolonel, streed hij aan de Italiaansche grenzen, en overdekte zich met roem. Van 1815 tot 1831 verwisselde hij den degen met den ploeg; hij oefende zich grondig in den landbouw en onderwees dien toen zelf aan zijne onderhoorigen. In 1831 werd hij tot afgevaardigde gekozen; en in 1836 opende zich voor hem zijne meer algemeen bekende krijgsmansloopbaan in het Algerijnsche, die vooral schitterend was, nadat hij in 1840 tot gouverneur-generaal van die bezitting benoemd was, en eene ongekende veerkracht aan de zaken aldaar bijzette. Zoo juist was zijn plan van den slag aan de Isly beraamd, dat hij dit bij de uitvoering ook niet in het geringste behoefde te wijzigen. Zelfs ter beurze maakte zijn dood eenigen indruk.

— Vrijdag namiddag ten vier ure werd de lucht hier eensklaps sterk bewolkt en barstte een zware storm boven deze hoofdstad los, waarbij ongemeen groote hagelsteenen nedervielen, terwijl zware donderslagen werden gehoord; de regen duurde den geheelen avond voort. Sedert is de drukkende hitte der vorige dagen door eene sijne koude vervangen; men hoopt dat deze verandering van weersgesteldheid een gunstigen invloed zal uitoefenen op de heerschende ziekte.

— De regering heeft eindelijk den 9den dezer eene dépêche van den generaal Oudinot bekend gemaakt, die den 4den dezer in den vroegen morgen uit de Villa Pamfili voor Rome is afgezonden, en waaruit blijkt dat de vijandelijkheden hervat zijn en de aanval op genoemde stad den vorigen dag begonnen was. In zijn rapport begint de generaal met te herinneren, dat sedert den 17den Mei de operatiën van het leger, ten gevolge van de door den heer de Lesseps begonnen onderhandelingen, gestaakt waren geworden; dat men echter gedurende dien tijd achtervolgelijk eenige belangrijke punten in de nabijheid der stad bezet, en alles voorbereid had voor het geval, dat de vijandelijkheden weder geopend zouden moeten worden. «Den 31sten Mei, dus vervolgt het bericht, had de heer de Lesseps met de Romeinsche bewindvoerders eene overeenkomst gesloten, die hij verlangde dat ook door mij onderteekend zoude worden. Maar de militaire eer, zoowel als de inhoud mijner instructiën, gedoogde niet dat ik mijn zegel hechtte aan eene overeenkomst, waarbij ons de intogt in Rome verboden werd. In mijne

laatste dépêche heb ik berigt dat ik reeds den 1sten Junij aan het driemanschap had doen zeggen, dat de door den heer de Lesseps mondeling toegestande wapenstilstand, 24 uren na mijne kennisgeving een einde zou nemen. Ik deed zulks regstreeks aan al de vijandelijke voorposten weten. Op verzoek van den kanselier onzer ambassade stemde ik er in toe, om den regstreekschen aanval op de stad tot den 4den uit te stellen; intusschen werd eene naauwere insluiting derzelve terstond noodzakelijk, om de loopgraven te kunnen openen. De bevelhebber der genie van het leger kon zijne werkzaamheden niet met kracht aanvagen, zoolang de vijand in het bezit was van de villa's Pamfili, Corsini en Valentini en van de kerk San Pancrazio, van waar hij die werkzaamheden kon belemmeren. Eene dier stellingen innemende, was men van zelf genoodzaakt ook andere achtervolgelijk te vermeesteren; en dit heeft werkelijk plaats gehad." De generaal geeft vervolgens een breedvoerig verslag van de verschillende gevechten, welke daárbij hebben plaats gehad, waaruit blijkt dat de Romeinen de genoemde positiën dapper verdedigd, en nadat dezelve ingenomen waren, herhaalde pogingen gedaan hebben om ze te hernemen, waarin zij echter niet geslaagd waren; dat de Franschen, ofschoon van de wallen der stad onophoudelijk op hen gevuld werd, zich echter zorgvuldig van het beantwoorden van dat vuur onthouden hadden, om gestand te doen aan de belofte dat de stad zelve niet vóór den 4den zou worden aangetast; dat zij zich ook op den linker oever van den Tiber van eene stelling hadden meester gemaakt, en dat nog in den nacht door de Romeinen een uitval beproefd was om hen van daar te verdrijven, die echter verijdeld was geworden. Voorloopig wordt opgegeven dat het getal gekwetsten aan de zijde der Franschen 165-beloopt; dat der dooden wordt niet vermeld.

De Parijsche bladen deelen de hierboven vermelde overeenkomst mede, welke de heer de Lesseps den 31sten Mei met de driemannen gesloten en welke de generaal Oudinot gesigneerd heeft mede te onderteekenen. Daarbij wordt bepaald dat de Fransche troepen hunne vijandelijke houding zullen opgeven, dat zij door de Romeinen als een bevriend leger zullen worden ontvangen, en, in overleg met het Romeinsch bewind, zoodanige kantonnementen zullen betrekken, als voor de verdediging des lands en voor hunne gezondheid het meest doelmatig zullen geacht worden, van welke echter de stad Rome in elk geval zal uitgesloten zijn; dat de Fransche bevelhebbers zich met de inwendige aangelegenheden des lands niet zullen bemoeijen, en dat de Fransche republiek het door hare troepen bezette gebied tegen elken vijandelijken inval waarborgt.

Het bericht dat de Fransche troepen de vijandelijkheden tegen de Romeinsche republiek hervat hebben, heeft de verbittering der bergpartij in hooge mate gaande gemaakt, en hare dagbladen voeren daaromtrent eene taal, welke in hartstogtelijke hevigheid alle denkbeeld overtreft. Een der meest gematigde van die bladen, de *National*, roept na de mededeeling van het bericht uit: «De misdaad is voltooid — het besluit van 7 Mei met voeten getreden — het woord van Frankrijk verbroken — onze eer bezoedeld — de revolutie verraden — de constitutie verscheurd!" De leden der bergpartij hebben eene verklaring uitgevaardigd, waarin zij het hervatten der vijandelijkheden eene misdadige schending der constitutie noemen, en aan het volk beloven dat zij hunne plicht zullen betrachten. Men ziet dan ook tegen morgen in de wetgevende vergadering de allerouwtuimigste discussiën te gemoet, en houdt het voor niet onwaarschijnlijk dat een goed deel der meerderheid, welke gezind scheen om zich omtrent alle quaestien van binnenlandsche staatkunde, waar het de handhaving der maatschappelijke orde betreft, aan de zijde der regering te scharen, zich ter zake van het Romeinsche vraagstuk, waarbij het niet regstreeks de belangen der maatschappij geldt, bij de oppositie zoude voegen, om de handelingen der bewindslieden af te keuren.

Voor het geval dat er pogingen mochten worden gedaan om de openbare rust te verstoren, zijn door de overheid uitgebreide maatregelen van voorzorg genomen.

— De Spaansche Regering moet aan de overige Katholieke Mogendheden verklaard hebben, dat de Spaansche troepen zich alleen naar Italië hebben begeven om voor de persoonlijke veiligheid van den Paus te waken; werden zij tot andere diensten geroepen, dan zou de Regering zich haasten hen te doen terugkeeren. — De Koning van Napels is den 28sten of 29sten Mei op het gebied van den Romeinschen Staat teruggekeerd, terwijl Garibaldi in het koninkrijk Napels voorttrekt.

— Het door de Turijnsche bladen medegedeelde bericht van de overgave van Ancona aan de Oostenrijksche troepen, heeft zich tot dusverre niet bevestigd.

— Volgens een bericht uit Triëst van den 5den dezer, door de Augsburger *Allgemeine Zeitung* medegedeeld, was het fort Brandolo voor Venetie stormenderhand ingenomen, en had Chioggia verlangd te kapituleren.

De lang verwachte en gevreesde discussie over de gebeurtenissen te Rome, heeft heden in de wetgevende vergadering plaats gehad. De discussie is hoofdzakelijk gevoerd, van de eene zijde door den heer *Ledru Rollin*, van de andere door den president van den raad, den heer *Odillon Barrot*. De eerste begon met te verklaren, dat er van die gewigtige oogenblikken zijn, dat phrases nutteloos zijn geworden, dat de daadzaken te luide spraken; dat in strijd met de stemming der nationale vergadering van 7 Mei, volgens welke de Romeinsche expeditie niet langer aan het doel door de vergadering beoogd, zou afgeleid worden, was gehandeld; dat het Fransche bloed op nieuw had gestroomd; dat bij zoodanige feiten geen interpellatiën te pas kwamen, maar wel eene in staat van beschuldigingstelling, waarvan hij de acte overlegde, en dat wel tegen den President der Republiek en zijn ministerie, als zich hebbende schuldig gemaakt aan schending van de constitutie.

De heer *Odillon Barrot* daarop het woord opvattende, deed al dadelijk opmerken, dat men met dien eisch van in beschuldigingstelling de uitspraak eener vergadering vooruitliep, wier regtsmagt men alzo te voren te kort gedaan had. Vervolgens heeft de president van den raad een overzicht van de gebeurtenissen en den toestand in de Romeinsche republiek gegeven, om te bewijzen dat het gouvernement steeds in den geest van de besluiten der nationale vergadering gehandeld had. Eerst nadat alle middelen van hervrediging waren uitgeput, had Frankrijk moeten besluiten het zwaard te trekken, om zijne staatkunde en de eer zijner wapenen te verdedigen. De rede van den heer *Odillon Barrot* heeft meer dan een uur geduurd en is even als die van den heer *Ledru Rollin* met eene betrekkelijke bedaardheid aangehoord. De zitting werd toen ruim een kwartier uurs geschorst.

Na de hervatting der zitting nam de heer *Ledru Rollin* andermaal het woord, poogde den indruk door de rede van den heer *Barrot* gemaakt, uit te wisschen, en eindigde aldus: «Ik herhaal zakelijk: Het is onwaar dat de nationale vergadering u geautoriseerd heeft om binnen Rome te trekken; het is onwaar dat de constitutie geëerbiedigd is. Neen, de constitutie is geschonden. Wij zullen haar door alle mogelijke middelen verdedigen, *zelfs met de wapenen.*» Deze woorden, welligt vooraf besproken, werden dadelijk door de linker zijde braaf toegejuicht, terwijl de rechter zijde en de centrums opstonden om er tegen te protesteren; het rumoer was onuitsprekelijk; de president *Dupin* riep den spreker tot de orde, hetgeen den heer *Ledru Rollin* echter niet belette zijne tot gewapenden opstand aanzettende woorden te herhalen. De generaal *Bedeau* vroeg, wie de minderheid het regt gaf om de constitutie geschonden te verklaren; hij voor zich zou steeds de meerderheid gehoorzamen. De heer *Segur d'Aqueseau* verdedigde den president der republiek en het ministerie, en stelde de volgende orde van den dag voor: «De nationale vergadering hare goedkeuring hechtende aan de verklaringen door het gouvernement gegeven, en vol medegevoel voor onze dappere soldaten, gaat tot de orde van den dag over.»

De heer *E. Arago* wilde nog spreken; maar de heer *Thiers* merkte op, dat schoon het buiten het parlementair gebruik was de discussie te smoren, thans, nu er een beroep op de wapens was gedaan, het beneden de waardigheid der vergadering was te discussiëren. Eindelijk is eenvoudig tot de orde van den dag overgegaan, met 364 tegen 203 stemmen. De oppositie die tot nu toe slechts 182 à 183 stemmen had geteld, is te dezer gelegenheid tot over de 200 gestegen.

De rust is in de hoofdstad nergens gestoord; daartoe waren ook alle mogelijke voorzorgen genomen.

Vóór de zitting hadden de leden der linker zijde zich vereenigd en 435 hunner de akte van beschuldiging tegen het gouvernement geteekend.

— De geruchten liepen heden, dat er brieven uit Rome van den 5den en zelfs van den 6den waren; dat de Romeinen een krachtigen en bloedigen tegenstand boden. In de zitting heeft de minister van buitenlandsche zaken, de heer *Tocqueville*, de deswege gedane gezegden van den heer *Ledru-Rollin* gelogenstraft; desniettemin is het vreemd dat het gouvernement nog geen nadere tijdingen medegedeeld heeft, die het toch zeker kan ontvangen hebben.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 49,75; 5 pCt. 80,45; Rom. Leening 66 $\frac{1}{4}$.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 10den Junij.

Het overschat der Deutsche Rijksvergadering heeft den 6den dezer zijne zittingen te Stuttgart hervat. In plegtigen optogt trokken de leden van het raadhuis naar het hun ingeruimd gebouw der Statenvergadering, door eene deputatie uit de stedelijke regering begeleid, terwijl de burgerwacht onder de wapenen en in twee rijen geschaard stond. Honderd en vier leden waren tegenwoordig, toen *Löwe* van Calbe de zitting met dankerkentenis aan het gastvrije Schwabische Volk opende, later kwamen nog enkele anderen binnen. Een voorstel der commissie van dertig leden werd overwogen en nagenoeg eenstemmig aangenomen; het komt op de drie volgende punten neder: 1°, de door de Regeringen van Pruisen, Saksen en Hannover afgekondigde kieswet is nul en van geener waarde; 2°, iedere poging om die wet in Duitschland van toepassing te maken is als hoog verraad tegen de Souvereine Deutsche Natie aan te merken; 3°, aan de deelneming aan dit hoog verraad maken zich alle personen, inzonderheid alle burgerlijke en militaire ambtenaren schuldig, die op eenigerlei wijze tot uitvoering dezer kieswet medewerken. Vervolgens is ook, na verwerping van verscheiden amendementen, tot de benoeming van een Regentschap van vijf leden, tot op het tijdstip der optreding van den Rijksstadhouder, besloten. Nog dienzelfden avond zijn de leden van dat Rijksregentschap gekozen, en wel de heeren: *Raveaux* met 67, *Vogt* met 78, *Schüler* van Tweebruggen met 93, *Heinrich Simon* met 67, en *Becker* van Stuttgart met 56 stemmen.

Die revolutionaire besluiten der Vergadering hebben bij vele ingezetenen van Stuttgart hevige ergernis verwekt, en adressen waren in omloop om het Ministerie te verzoeken dat de zaal der Stendenkamer niet langer tot het houden der zittingen van de Rijksvergadering mogt worden ingeruimd.

Het zoogenoemde Rijks-regentschap te Stuttgart, heeft den 8sten dezer eene oproeping aan het Deutsche volk gerigt, waarbij het van zijne benoeming en aanvaarding van zijne taak kennis geeft. Het verklaart, dat het alles wil aanwenden, om den burgeroorlog af te keeren; doch dat, als men geweld tegen hetzelfde wil bereiden, dat met geweld zal beantwoord worden. Het roept het leger en de beambten op, zijne bevelen te volgen, en het zegt ten slotte, dat het nog tijd is om door eigen krachten Duitschlands eenheid en grootheid te bevorderen, mits alle Duitschers het regentschap gehoorzamen.

Terzelfder tijd verscheen eene proclamatie van het Wurtembergsche ministerie aan het volk van dat land, waarin wordt te kennen gegeven, dat een zesde deel der Rijksvergadering naar Stuttgart overgebracht, aldaar de gewigtigste besluiten in weinige oogenblikken genomen en een regentschap benoemd heeft, dat zijne werkzaamheid begint met het bevel over allen Deutsche legers aan zich te trekken, en met de verzekering, dat het geen burgerkrijg wil; dat het niet te betwijfelen is, of het wil eerst Wurtemberg en daarna alle andere Deutsche Staten in een broederstrijd en de grootste verwarring storten. Het ministerie, alle beschouwing over de wettigheid van het bestaan van het Romp-parlement in 't midden latende, verklaart ten slotte, dat het aan het voorloopig regentschap het regt niet kan toekennen, zonder toestemming der Wurtembergsche regering, voor Wurtemberg geldige besluiten te nemen, en bepaaldelijk niet het regt, over Wurtembergsche oorlogs- en geldmiddelen te beschikken, en dat het deswege steunt op den geest van eer, en het pligtgevoel, die in het leger en de burgerweeer van Wurtemberg heerschen. «Het leger en de burgerweeer (zegt het ministerie) zullen hunne verplichting indachtig zijn, om de Staatsregeling te beschermen, den eerbied voor de wetten te verzekeren en de openbare orde en rust te handhaven. Vereenigd zullen wij er naar blijven streven, aan de Deutsche Staatsregeling en al wat het Deutsche volk daarvan hoopt, op wettigen weg, door uitvoerbare middelen, van kracht te maken.»

De staatsraden de commissie der burgers, zoo mede de opperbevelhebber en de bevelhebbers van de burgerweeer hebben zich aan die verklaring aangesloten. Men houdt het er voor, dat daardoor het gevoelen van de meerderheid der afgevaardigden en van het volk van Wurtemberg is uitgedrukt; men wacht spoedig eene belangrijke zitting der afgevaardigden omtrent dit besluit der regering.

Terwijl alzo het regentschap ter plaatse zelf waar het zetelt niet wordt erkend, meldt men uit Frankfort aan de *Kölnische Zeitung* dat het voorloopige rijksbestuur aldaar bevel zou gegeven hebben, om de leden van het regentschap in hechtenis te nemen. «Waarlijk, zegt genoemd blad, indien de zaak niet zoo hoogst ernstig was, dan zou men in verzoeking komen om haar belagchelijk te noemen. Twee regeringen in Duitschland, waarvan geene iets het minste in Duitschland te regeren heeft.

— De Aarts Hertog Rijks-stedehouder heeft den 10den dezer eene proclamatie aan het Badensche volk uitgevaardigd, waarbij hij kennis geeft dat de vereischte strijdkrachten tot onderdrukking van den opstand in Baden bijeengetrokken en op het punt zijn om in dat land binnen te rukken, en van zijne zijde nog eene laatste vermaning aan dat volk rigt om het niet tot het uiterste te laten komen, maar vrijwillig tot de orde terug te keeren.

— Te Frankfort waren eergisteren de kwartiermakers aangekomen voor de eerste Pruisische troepen, welke den 9den op hunnen marsch naar de Badensche grenzen aldaar verwacht werden. Aangaande de krijgsbewegingen tegen de opstandelingen behelzen de Frankforter bladen van den 9den niets bepaalds, zoodat het niet stellig blijkt of dezelve werkelijk reeds eenen aanvang genomen hebben. Bijzondere brieven uit Berlijn van den 9den dezer, van eene gewoonlijk goed onderrigte zijde afkomstig, melden thans als stellig dat de Koning van Pruisen in persoon het opperbevel over zijne troepen aan den Rhijn op zich zal nemen.

— De veldmaarschalk *Paskewitsch* heeft den 4den dezer uit Krakau eene proclamatie aan het Hongaarsche volk gerigt, waarbij hij kennis geeft dat het onder zijn opperbevel staande leger zich met de Oostenrijksche strijdkrachten vereenigd heeft om de wettige orde in Hongarije te herstellen, — dat hij dat land niet als vijand, maar als vriend en door deszelfs Koning geroepen, betreedt, en dat de bevolking, zoo zij hem als vijand mogt willen ontvangen, de gevolgen van zulk eene vermetelheid zal ondervinden.

Over de bewegingen der Oostenrijksche en Russische troepen ligt steeds een digte sluier.

— Sommige Deutsche bladen behelzen een berigt uit Treviso van den 1sten dezer, volgens hetwelk Venetië zich in den morgen van dien dag bij verdrag zou hebben overgegeven, en de maarschalk *Radetzky* zelf aan het hoofd der Oostenrijksche troepen aldaar zou binnengerukt zijn. Die tijding schijnt ongegrond te zijn. Immers wordt uit Verona van den 1sten dezer gemeld, dat de maarschalk dien dag in gezelschap van den hertog van Parma aldaar is aangekomen; en in het Weener dagblad van Lloyd van den 6den dezer vindt men het volgende berigt uit het leger voor Venetië, van den 4den dezer:

«Men kan zich geen denkbeeld vormen van het geweldige vuur, dat dag en nacht tegen Venetië onderhouden wordt. Van de bouwvallen van Malghera en S. Giuliano dondert het Oostenrijksche geschut onophoudelijk tegen San Secondo; en de oorlogsschepen die dat punt willen verdedigen. Bij Brondolo staat een ander korps en rukt des nachts langzaam tegen het fort voort, dat waarschijnlijk het lot van Malghera deelen zal. Voor Chioggia liggen bijna op een kanonschot afstands de oorlogsschepen, die elken nacht hunne sloepen tegen het land afzenden, en daardoor de strandbatterijen tot een onophoudelijk vuur noodzaken, waardoor tot dusverre geen

